

ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРУ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Л. М. Васільєва

Дніпровський державний аграрно-економічний університет
вул. Сергія Єфремова, 25, м. Дніпро, 49600, Україна. E-mail: l.m.vas@ukr.net

Зазначено, що наслідки прийняття облікової політики дуже важливі для внутрішнього життя підприємства і, отже, облікова політика є об'єктом пильного контролю з боку різних зацікавлених органів та осіб. Облікова політика надає можливість законного способу коригування фінансового результату і оподаткованого прибутку. Визначено, що специфіка діяльності аграрних підприємств обумовлена безліччю факторів і проявляється в самих різних напрямках діяльності. Тому ця обставина визначає особливості ведення обліку і розробки облікової політики аграрного підприємства. Зважаючи на те, що облікова політика, що є реалізацією одного і того ж методу бухгалтерського обліку, неоднакова в різних підприємствах, адже можливість вибору конкретних способів оцінки, калькуляції, складу і порядку ведення рахунків, особливості їх використання – це становить ступінь свободи підприємства у формуванні облікової політики, з цією метою в статті визначено фактори, що впливають на вибір та обґрунтування облікової політики аграрних підприємств.

Ключові слова: аграрне підприємство, етапи, облікова політика, організація бухгалтерського обліку, сільськогосподарське виробництво, фактори.

ОСОБЕННОСТИ ВЫБОРА И ОБОСНОВАНИЕ УЧЕТНОЙ ПОЛИТИКИ АГРАРНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Л. Н. Васильева

Днепропетровский государственный аграрно-экономический университет
ул. Сергея Ефремова, 25, г. Днепр, 49600, Украина. E-mail: l.m.vas@ukr.net

Отмечено, что последствия принятия учетной политики очень важны для внутренней жизни предприятия и, следовательно, учетная политика является объектом пристального контроля со стороны различных заинтересованных органов и лиц. Учетная политика дает возможность законного способа корректировки финансового результата и налогооблагаемой прибыли. Определено, что специфика деятельности аграрных предприятий обусловлена множеством факторов и проявляется в самых разных направлениях деятельности. Поэтому это обстоятельство определяет особенности ведения учета и разработки учетной политики аграрного предприятия. Несмотря на то, что учетная политика, являющаяся реализацией одного и того же метода бухгалтерского учета, неодинакова в различных предприятиях, ведь возможность выбора конкретных способов оценки, калькуляции, состава и порядка ведения счетов, особенности их использования - это составляет степень свободы предприятия в формировании учетной политики, с этой целью в статье определены факторы, влияющие на выбор и обоснование учетной политики аграрных предприятий.

Ключевые слова: аграрное предприятие, этапы, учетная политика, организация бухгалтерского учета, сельскохозяйственное производство, факторы.

АКТУАЛЬНІСТЬ РОБОТИ. Ефективна та раціональна організація бухгалтерського обліку на підприємстві починається з розробки його облікової політики, яка передбачає вибір комплексу методичних прийомів, способів та процедур організації і ведення бухгалтерського обліку підприємством з числа загальноприйнятих в державі.

Облікова політика визначає ідеологію економіки підприємства на тривалий період, сприяє посиленню обліково-аналітичних функцій в управлінні підприємством, дає змогу оперативно реагувати на зміни, що відбуваються у виробничому процесі, ефективно пристосовувати виробничу систему до умов зовнішнього середовища, знизити економічний ризик і добитися успіхів в конкурентній боротьбі.

Вибір і реалізація раціональної, економічно обґрунтованої облікової політики дозволяє впливати на ефективність використання матеріальних, трудових та фінансових ресурсів, прискорити оборотність елементів капіталу, отримати додаткові внутрішні джерела фінансування капітальних вкладень і оборотних активів, поліпшити дивідендну політику, залучити зовнішні ресурси для розширення діяльності.

Продумана облікова політика дозволить посадовим особам підприємства відображати об'єкти бухгалтерського обліку, використовуючи завчасно розроблені облікові прийоми, а також посилатися в ході контрольних заходів на внутрішній нормативний акт підприємства, кожне положення якого узгоджується з правовими документами, судовою практикою і роз'ясненнями фахівців уповноважених органів.

Дослідженням щодо вирішення проблемних питань та різних аспектів в організації обліку та обліковій політиці підприємств займаються багато вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема: В. Амбросов, Л. Васільєва, Т. Дружиловська, Н. Дяченко, П. Житний, Т. Коршунова, О. Красноперова, Т. Мареніч, Л. Пантелійчук, Ю. Хотинський та інші. Не зважаючи на значну кількість досліджень у цьому напрямку, недостатньо висвітленим залишається актуальні на сьогодні питання, що пов'язані особливостями вибору та обґрунтування облікової політики аграрних підприємств.

Мета роботи полягає у визначенні факторів, що впливають на вибір та обґрунтування облікової політики аграрних підприємств.

МАТЕРІАЛ І РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ. В Україні, як і в більшості країн світу, суб'єкти господарювання самостійно визначають облікову політику, обирають форму бухгалтерського обліку, синтетичні та аналітичні бухгалтерські рахунки, форми первинних документів, організують систему внутрішнього контролю. При цьому необхідно керуватись вимогами законодавства, що не завжди відрізняється досконалістю та послідовністю. Щодо облікової політики, наслідком недоліків законодавчого регулювання стало неефективне її впровадження та використання підприємствами на практиці.

Одним із основних принципів бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні є послідовність, тобто постійне (з року в рік) застосування підприємством обраної облікової політики, що дає можливість порівнювати показники діяльності в динаміці, приймати відповідні рішення. В обліковій політиці відображаються всі принципові питання організації бухгалтерського обліку в підприємстві. Тому до її формування необхідно підходити дуже відповідально, оскільки від прийнятих облікових оцінок залежить фінансовий результат підприємства. Однак, нині формуванню облікової політики не в усіх підприємствах приділяється належна увага, насамперед з боку керівництва, засновників і власників підприємств. Але ж саме ефективна та раціональна організація бухгалтерського обліку на підприємстві повинна починатися з розробки його облікової політики.

Зазначимо, що перші спроби формування облікової політики на рівні підприємства пов'язують зі спробами уряду США в 1929 р ввести офіційні стандарти фінансового обліку. Введення в практику окремих елементів облікової політики зроблено в 1932 році Дж. Меєм в листі від Американського інституту бухгалтерів в Нью-Йоркській фондовій біржі. В даному документі було викладена програма дій для її учасників, яка передбачала, що компанії відкритого типу зобов'язані подавати: детальний звіт про використання ними певних об'єктів обліку; підтвердження того, що компанія дотримується зазначених методів; аудиторський висновок, яким підтверджується, що компанія використовує зазначені методи. У 1934 році Комісією з цінних паперів і бірж США було розроблено Положення про облікову політику для компаній, акції яких розміщені на фондових ринках. Необхідність створення даного документа була викликана необхідністю впорядкування обліку на підприємствах після Великої депресії 1929-1933 рр. І тільки набагато пізніше, національним стандартом 1972 р правила розробки та документального оформлення облікової політики були поширені на інші підприємства [1].

Облікова політика – одне з важливих питань організації бухгалтерського обліку, правильне оформлення якого сприяє достовірному визначенню фінансового результату і вимагає правильного оформлення, повного розкриття у фінансовій звітності. Розробляючи методи і принципи облікової політики, підприємства повинні враховувати її вплив на суми визнаних витрат або доходів, фінансові результати. Як правило, облікова політика, сформована підпри-

ємством, уточнює моменти визнання витрат та сприяє поданням достовірної фінансової інформації [2].

Згідно із Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» облікова політика підприємства визначається як сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для своєчасного складання та подання об'єктивної фінансової звітності.

Житний П., зазначає, що облікова політика визначає ідеологію економіки підприємства на тривалий період, сприяє посиленню обліково-аналітичних функцій в управлінні підприємством, дає змогу оперативно реагувати на зміни, що відбуваються у виробничому процесі, ефективно пристосовувати виробничу систему до умов зовнішнього середовища, знизити економічний ризик і добитися успіхів в конкурентній боротьбі [3].

Дружиловська Т. Ю. та Коршунова Т. Н. дають таке визначення «сукупність способів ведення бухгалтерського обліку, інших способів бухгалтерського обліку і елементів, що затверджуються в наказі про облікову політику організації, що впливає на оцінку і прийняття рішень зацікавленими користувачами» [4].

«Облікова політика підприємства є регламентацією прийомів побудови бухгалтерського обліку, яка включає первинне спостереження (документування та інвентаризація), вартісний вимір (оцінка та калькуляція), поточне групування (рахунки та подвійний запис) та підсумкове узагальнення (балансове узагальнення та звітність) фактів економічних подій господарської діяльності» [5].

Артем'єва Н. запропонувала трактування облікової політики як систему нормативно-правових документів, що встановлюють порядок організації бухгалтерського обліку, а також методи формування та подання бухгалтерської (фінансової) інформації про об'єкти бухгалтерського обліку та елементи фінансової звітності у відповідності до певних соціально-економічних цілей [6]. Така політика спрямована на краще розуміння її сутності та ролі у формуванні фінансової інформації. В даному визначенні акцент робиться на трьох аспектах: трактування облікової політики як впорядкованої в систему сукупності методів організації бухгалтерського обліку, формування та подання бухгалтерської (фінансової) інформації; включення у визначення облікової політики такої її сутнісної характеристики, як нормативно-правовий статус; відповідність облікової політики певним соціально-економічним цілям [6]. Цілі облікової політики можуть визначатися економічними і соціальними потребами держави, власників, апарату управління, учасників фінансових ринків тощо.

Облікова політика може розглядатися у двох аспектах. Перший аспект – це облікова політика держави щодо підприємства. При цьому законодавчо регулюються і встановлюються нормативними актами такі складові, як принципи звітності, її форми,

критерії визнання окремих видів активів, зобов'язань, доходів і витрат, зміст статей звітності та ін., тобто складові які можуть змінюватися тільки в результаті зміни тексту і змісту П (С) БО. Другий аспект – це саме «облікова політика підприємства». Фактично це розмежування має місце в різних П (С) БО, але «синтетичного» положення щодо облікової політики, яка б вносила ясність і чіткість у її структуру, немає [7].

На думку Пантелійчук Л., визначення облікової політики є найбільш змістовним таке: «сукупність облікових принципів, методів, процедур та заходів для забезпечення якісного, безперервного проходження інформації від етапу первинного спостереження до узагальнюючого – складання звітності» [8.]. Якщо узагальнювати всі наведені визначення, то вийде наступне: облікова політика суб'єкта господарювання – це сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються суб'єктом господарювання для ведення поточного обліку, складання та подання фінансової звітності в межах, визначених Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, іншими нормативними документами, затвердженими Міністерством Фінансів і іншими органами виконавчої влади після узгодження з Міністерством фінансів.

Облікова політика - це норми і правила, які в процесі роботи гарантують правильне відображення фінансової інформації. Такі норми і правила у багатьох аспектах не фіксовані у бухгалтерських стандартах та передбачають альтернативні варіанти. А отже, підприємству необхідно зробити вільний вибір з ряду варіантів [9].

Вибір облікової політики залежить від особливостей діяльності кожного конкретного підприємства. На вибір облікової політики підприємства впливають наступні фактори:

- організаційно-правова форма підприємства (товариство з обмеженою відповідальністю, акціонерне товариство, державне підприємство тощо);
- галузева приналежність або вид діяльності (промисловість, будівництво, торгівля, посередницька діяльність);
- обсяги діяльності, структура підприємства, середньооблікова чисельність;
- податкове поле діяльності підприємства (звільнення від різного виду податків, ставки податків);
- ступінь свободи дії в умовах переходу до ринку (насамперед, мається на увазі можливість самостійного прийняття рішень у питаннях ціноутворення, вибору партнера);
- стратегія фінансово-господарського розвитку (цілі та завдання економічного розвитку підприємства на довгострокову перспективу, очікувані напрямки інвестицій, тактичні підходи до вирішення перспективних завдань);
- наявність матеріальної бази (забезпеченість комп'ютерною технікою та іншими засобами оргтехніки, програмно-методичне забезпечення тощо);
- система інформаційного забезпечення підприємства (за всіма необхідними для ефективної діяльності підприємства напрямками);

- рівень кваліфікації бухгалтерських кадрів, економічної сміливості, ініціативності та підприємливості керівників фірми;

- система матеріальної зацікавленості в ефективності роботи підприємства та матеріальної відповідальності за виконуваний коло обов'язків.

Формування та дотримання прийнятої на підприємстві облікової політики є однією з важливих умов отримання достовірної інформації для відображення в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності. Однак, при її формуванні в аграрних підприємствах допускається ряд суттєвих недоліків, які потребують усунення [2].

З основних недоліків облікової політики підприємств можна виділити такі [10]:

- окремі підприємства наказ про облікову політику складають формально, елементи наказу не обґрунтовані й дублюють окремі пункти нормативних документів;
- більшість агропідприємств визначили свою облікову політику ще на початку реформування бухгалтерського обліку, тобто одночасно з набранням чинності Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Після цього в переважній більшості до наказів не вносились ніякі зміни, незважаючи на затвердження нових НП(С)БО та внесення змін і доповнень до діючих;

- зміст більшості наказів про облікову політику не структуризовано. Деякі питання формування обліку окремих об'єктів наводяться не в повному обсязі або зовсім не висвітлені;

- не розробляється облікова політика щодо формування обліку, а саме: не наводиться в ній або додатках до неї робочий план рахунків, графік документообігу, перелік облікових реєстрів, що застосовуються на підприємстві тощо;

- не розробляється облікова політика щодо управлінського обліку.

Зазначимо, що на сьогодні облікова політика в багатьох підприємствах є лише документом, який засвідчує вибір основних правил і процедур, відповідно до яких формуються показники їх звітності. Часто спостерігається формальний підхід до процесу формування відповідного наказу; з огляду на відсутність в нормативній базі вимоги документальної фіксації облікової політики іноді такого документа на підприємствах взагалі не існує. Окремі підприємства визначили у наказах свою облікову політику ще на початку реформування бухгалтерського обліку одночасно з набранням чинності Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Після цього в переважній більшості до наказів практично не вносились зміни, незважаючи на впровадження та внесення змін до НП(С)БО.

Можливо це пов'язано з тим, що в Україні відсутній стандарт, що регламентує формування облікової політики. У той же час Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, а також стандарти країн пострадянського простору (Росія, Білорусія) мають положення, що регулюють формування облікової політики підприємств. У ній чітко окреслено, як має визначатися облікова політика, порядок її розкриття та внесення змін. Стандартизація підходу до визна-

чення, затвердження та розкриття облікової політики на підприємствах впорядкує ведення бухгалтерського обліку, не обмежуючи суб'єктів господарювання у виборі передбачених нормативною базою способів, методів і форм бухгалтерського обліку. Враховуючи те, що не встановлено єдиних правил формування облікової політики пропонуємо розробити концепцію національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку «Облікова політика», яке б встановлювало основи формування (вибору і обґрунтування) та розкриття (оприлюднення) облікової політики підприємства.

Отже, дослідження показало, що в сучасних економічних умовах для підприємств, що займаються сільськогосподарською діяльністю, особливу актуальність набули питання вибору та обґрунтування облікової політики аграрного підприємства, що відображає особливості організації бухгалтерського і податкового обліку в сільському господарстві.

При розробці облікової політики в аграрних підприємствах, на наш погляд, раціональним представляється виділення наступних етапів:

1) підготовчий етап - визначення об'єктів бухгалтерського та податкового обліку, щодо яких повинна бути розроблена облікова політика аграрного підприємства; аналіз чинного законодавства, що регулює вибрані напрями, розділи та об'єкти обліку;

2) етап прийняття рішення - вибір одного з передбачуваних нормативними документами варіантів; самостійна розробка власного варіанту рішення, який не регламентується нормативними документами; економічного обґрунтування обраного варіанту рішення шляхом економічних розрахунків та експертних оцінок;

3) оформлення обраної облікової політики аграрного підприємства.

Васільєва Л. відмічає, що при формуванні облікової політики мають дотримуватися такі вимоги [7]:

- активи і зобов'язання підприємства існують окремо від активів і зобов'язань її засновників та інших підприємств (допущення майнової відособленості);

- підприємство планує продовжувати свою діяльність у найближчому майбутньому (допущення безперервності діяльності);

- облікова політика підприємства застосовується послідовно з року в рік (допущення послідовності застосування облікової політики);

- факти господарської діяльності підприємства відносяться до того звітного періоду, в якому вони мали місце, незалежно від часу оплати (допущення тимчасової визначеності факторів господарської діяльності);

- облікова політика повинна формуватися шляхом вибору одного їх альтернативних методів з декількох допускаються загально визначеними стандартами;

- щодо якогось одного конкретного питання підприємство повинно використовувати, як правило, один вибраний спосіб ведення різних операцій в обліку, але в окремих випадках припустимо і доцільно паралельне застосування декількох способів;

- облікова політика підприємства, затверджується керівником і є одним з основних документів, який визначає правила ведення бухгалтерського обліку на підприємстві в рамках стандартів обліку, визначених нормативними актами законодавства з бухгалтерського обліку.

Облікова політика покликана враховувати багатofакторність, багатокomпонентність та багатоваріантність облікового процесу для досягнення намічених цілей. Вибір варіанту облікової політики обумовлюється комплексом факторів, які можна розділити на дві групи (рис. 1):

1) для підприємств всіх форм власності;

2) для аграрних підприємств.

Відмітимо, що сільське господарство є специфічною галуззю, тому специфіка діяльності аграрних підприємств обумовлена безліччю факторів і проявляється в самих різних напрямках діяльності. Тому ця обставина визначає особливості ведення обліку і розробки облікової політики аграрного підприємства. При формуванні облікової політики для аграрних підприємств доцільно враховувати особливості специфіки сільськогосподарського виробництва. Тому до другої групи чинників раціонально віднести чинники, які необхідно враховувати виключно в аграрних підприємствах.

Першою галузевою особливістю є те, що в якості важливого основного засобу виступає земля. Тому в обліковій політиці аграрних підприємств необхідно відобразити порядок обліку земельних угідь як об'єкту основних засобів, враховуючи той факт, що на земельні ділянки не нараховується амортизація.

При формуванні облікової політики аграрних підприємств необхідно враховувати й іншу особливість, а саме те, що в якості засобів виробництва виступають живі організми (тварини й рослини). Передбачається, що в обліковій політиці повинен бути відображений порядок обліку біологічних ресурсів та процесів, пов'язаних з їх відтворенням.

Територіальне розміщення сільськогосподарського виробництва пов'язане з великим обсягом перевезень як виробленої продукції (зернова, молочна продукція тощо), так і техніки (машини, комбайни), матеріальних ресурсів (насіння, мінеральні добрива, пально-мастильні матеріали). У цьому полягає третя відмінна риса сільськогосподарського виробництва. Отже, в обліковій політиці доцільно відобразити облік процесу транспортування виробленої сільськогосподарської продукції, матеріальних ресурсів, переміщення техніки.

Четвертою особливістю є сезонність виробництва сільськогосподарської продукції (в першу чергу це стосується галузі рослинництва). Тому в обліковій політиці повинна знайти відображення сезонність в роботах і витратах. Сезонність та велика залежність від природно-кліматичних умов зумовлює те, що сільськогосподарське виробництво є сферою з досить високим ризиком, тому в обліковій політиці аграрних підприємств необхідно відобразити особливості організації обліку страхування.

Рисунок 1 – Фактори, що впливають на вибір та обґрунтування облікової політики

П'ятою особливістю аграрних підприємств є отримання кількох видів продукції від однієї культури або одного виду тварин (основний, побічної та сполученої). З метою забезпечення достовірності обліку в обліковій політиці доцільно відобразити окремий облік витрат між основною, побічною та супутньою продукцією.

В якості шостої особливості необхідно відзначити той факт, що робочий період не збігається з процесом виробництва. За деякими сільськогосподарським культурам і тваринам витрати здійснюються в звітному році, а продукцію отримують у наступному році (наприклад озимі зернові культури, відгодівля молодняку). Таким чином, в обліковій політиці аграрних підприємств необхідно відобразити розмежування витрат за виробничими циклами, що не збігається з календарним роком (витрати минулих років під урожай поточного року, витрати поточного року під урожай майбутніх років й витрати поточного року під урожай цього ж року).

Сьоомою особливістю, яку необхідно враховувати при формуванні облікової політики аграрних підприємств, є порядок оцінки сільськогосподарської продукції. В обліковій політиці необхідно відобразити порядок оцінки й обліку готової продукції, обраний аграрних підприємств.

Таким чином, формування облікової політики підприємства є складним завданням, для вирішення якого необхідно добре знання методики та організації бухгалтерського обліку, питань оподаткування, та передбачає постановку системи бухгалтерського обліку в даному підприємстві. Формальний підхід до формування облікової політики знижує ефективність бухгалтерського обліку в сільському господарстві. На наш погляд, аграрні підприємства не повною мірою враховують специфічні особливості га-

лузі, не користуються варіантними способами оцінки майна та зобов'язань, передбаченими законодавством.

ВИСНОВКИ. Отже, облікова політика, що є реалізацією одного і того ж методу бухгалтерського обліку, неоднакова в різних підприємствах. Можливість вибору конкретних способів оцінки, калькуляції, складу і порядку ведення рахунків, особливості їх використання – це становить ступінь свободи підприємства у формуванні облікової політики.

Визначено фактори, що впливають на вибір та обґрунтування облікової політики, а саме:

- 1) для підприємств всіх форм власності:
 - різноманіття організаційно-правових форм суб'єктів господарювання;
 - масштаби діяльності підприємства;
 - ступінь свободи дій; відносини з системою оподаткування; матеріальна база;
 - рівень кваліфікації керівних і бухгалтерських кадрів;
 - стратегія фінансово-господарського розвитку, можливість використання інвестицій, тактичні підходи до вирішення перспективних завдань;
- 2) для аграрних підприємств:
 - земля як основний засіб виробництва;
 - живі організми; порядок оцінки сільськогосподарської продукції;
 - робочий період і сезонність виробництва сільськогосподарської продукції;
 - отримання декількох видів продукції від однієї культури або одного виду тварин;
 - територіальне розміщення сільськогосподарського виробництва, що дозволить найбільш точно і варіативно обґрунтувати систему обліку для аграрних підприємств за допомогою формування облікової політики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Красноперова О. А. Учетная политика организации. М.: РОСБУХ, 2014. 424 с.
2. Амбросов В. Я., Маренич Т. Г. Облікова політика в агроформуваннях. *Економіка АПК*. 2004. № 7. С. 95–98.
3. Житний П. Організаційно-методологічні засади формування облікової політики підприємства. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2006. № 3. С. 3–10.
4. Дружилловская Т. Ю., Коршунова Т. Н. Формирование учетной политики в практике российских организаций. *Международный бухгалтерский учет*. 2015. № 32. С. 16–27.
5. Дерев'янку С. Формування облікової політики на підприємстві. *Бухгалтерія в сільському господарстві*. 2007. № 12. С. 2–10.
6. Артемьева Н. Целевой подход к разработке учетной политики. 2015. №5. *Банкаўскі веснік. КРАСАВІК*. С. 59–67.
7. Васильева Л. Сутність облікової політики, її значення і вимоги, які до неї пред'являються. *Ефективна економіка*. 2013. № 6. URL:<http://www.economy.nayka.com.ua/?o=1&z=2131>
8. Пантелейчук Л. Облікова політика підприємства. *Праця і зарплата*. 2002. № 3. С. 20–23.
9. Шевченко Н. Що таке облікова політика? *Аграрний тиждень. Україна*. 2019. 23 травня. URL:<https://a7d.com.ua/agromoney/17204-scho-take-oblkova-poltika.html>
10. Дяченко Н.М. Проблеми формування облікової політики в сільськогосподарських підприємствах. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки*. 2011. вип. 20. ч. I. С.325–329.

FEATURES OF THE CHOICE AND JUSTIFICATION OF THE ACCOUNTING POLICY OF AGRARIAN ENTERPRISES

L. Vasileva

Dnipro State Agrarian and Economic University

vul. Serhiya Yefremova, 25, m. Dnipro, 49600, Ukrayina. E-mail: l.m.vas@ukr.net

Purpose. The purpose of the work is to determine the factors influencing the choice and justification of the accounting policy of agrarian enterprises. **Methodology.** To achieve the goal in the research process, the following methods have been applied: theoretical generalization and comparison (for disclosure of the essence, comparison of existing approaches to the definition of "accounting policy"); abstract-logical (for definition of the factors influencing the choice and justification of the accounting policy of agricultural enterprises). **Results.** It was noted that the consequences of adopting an accounting policy are very important for the internal life of an enterprise and, therefore, the accounting policy is subject to close monitoring by various interested bodies and individuals. The accounting policy provides a legal way to adjust the financial result and taxable profit. Despite the fact that the accounting policy, which is the implementation of the same accounting method, is not the same in different enterprises, because the choice of specific methods of evaluation, calculation, composition and order of account management, features of their use - this is the degree of freedom of the enterprise in the formation of accounting policies, to this end, the article identifies factors influencing the choice and justification of the accounting policies of agricultural enterprises. **Originality.** The factors influencing the choice and justification of accounting policies of agrarian enterprises were identified. **Practical value.** The specifics of the activities of agricultural enterprises due to many factors and manifests itself in a variety of activities. Therefore, this circumstance determines the features of accounting and the development of accounting policies of an agricultural enterprise. When forming the accounting policy for agricultural enterprises, it is advisable to take into account the specifics of the agricultural production. References 10, figures 1.

Key words: agricultural enterprise, stages, accounting policy, organization of accounting, agricultural production, factors.

REFERENCES

1. Krasnoperova, O. A. (2014), Uchetnaya politika organizatsii [Organization's accounting policy], Moscow, ROSBUKH, p. 424.
2. Ambrosov, V. Ya., Marenich, T. G. (2004), "Accounting policy in agribusiness", *Ekonomika APK*, no. 7, pp. 95–98.
3. Zhitny, P. (2006), "Influence of factors on accounting policy", *Bukhhalters'kyi oblik i audyt*, no. 3, pp. 3-10.
4. Druzhilovskaya, T. Yu., Korshunova, T. N. (2015), "Formation of accounting policies in the practice of Russian organizations", *Mezhdunarodnyy bukhgalterskiy uchet*, no. 32, pp. 16–27.
5. Derevyanko, S. (2007), "Formation of accounting policy in the enterprise", *Bukhhalteriya v sil's'komu hospodarstvi*, no. 12, pp. 2-10.
6. Artemyeva, N. (2015), "Targeted approach to the development of accounting policies", *Bankaўskі vesnik. KRASAVİK*, no. 5, pp. 59-67.
7. Vasileva, L. (2013), "Influence of factors on accounting policy", *Efektivna ekonomika*, no. 6, pp. 26-33.
8. Panteleichuk, L. (2002), "Accounting policy of the enterprise", *Pratsya i zarplata*, no. 3, pp. 20-23.
9. Shevchenko, N. (2019), "What is the accounting policy?", *Ahrarnyy tyzhden'. Ukrayina*. <https://a7d.com.ua/agromoney/17204-scho-take-oblkova-poltika.html>
10. Diachenko, N. M. (2011), "Problems of formation of accounting policy in agricultural enterprises", *Naukovi pratsi Kirovohrads'koho natsional'noho tekhnichnoho universytetu. Ekonomichni nauk*, no. 20, pp. 325-329.

Стаття надійшла 10.06.2019.